

1306

M E D I T A T I O S . E P I S T O L A .
DOMINICÆ PAL-
M A R U M,

Additis S. Patrum dictis, Quæstio,
numq; aliquot decisione, ad uberiorem textūs, cum o-
pus est, explicationem, & Heterodoxorum refutationem.

In Regia Aboensi Academia,

DN. AESCHILLO PETRAEO,
S. S. Theol. Doct. Profess. & Civitatis ejusdem Pastore;

Examini subiecti, in Auditorio Majori, horis solitis

Ad diem 27. Aprilis Anni 1653.

ANDREAS J. GADD HABOENSIS
Ex Comitatu Wissingburgensi.

Quia Dominus Jesus Christus in gloria est Dei patris. Hoc est in natura & gloria dei-
tatis, dum eiusdem est gloria cuius pater,

Quapropter Deus ipsum exaltavit. De templo, corporis ipsius loquuntur Paulus, non de
excelsitate. Excelsus animus non exaltatur, sed caro exaltatur, inquit As-
thanasius citante Theodoro Dialog. 2. f. 14.

ANNO MDLXIII BONO ANNO.

Impressa à Petro Wald Acad. Typegr. An. 1653.

V I R I S

Singulari virtute & prudentia Spectabilissimo,

Reverendo, Politissimis & integerrimis.

DN. NICOLAO O.
Ganicus/ Illustrissimi Comiti
D. Petri Brahe redi-
tuum per finlandiam Came-
ratio prudentissimo, Fauto-
ri benignissimo.

DN. SVENONI MAG:
Temphe/ Illustrissimi co-
mitis D. Petri Brahe
reditum in Tufwa pre-
tori industrio, Nutritio suo
honorando.

DN. FREDERICI COD.
FREDERICI Ellers/
Regie Academia qua abo-
est Bibliopego expeditissimo.

DN. JACOBO STE-
PHANI Norfido, Pasto-
ri in Lemo vigilansissimo,
fautori propensissimo.

DN. OLAO JOHAN.
Salcis/ Illustrissima comi-
tisse Catharinae Orenstier-
na in Lempiishelm &
Tappila/ reditum Prae-
tori attentissimo.

DN. JONÆ HAQ. Fra-
xelio, Generosissimi Dni.
Hermannii Flemmingz
Praetori reditum in Vill-
nas fidelissimo, consanguineo
suo plurimum honorando.

Dominis Mecenati, promotoribus, fautoribus
& beneficioribus suis suscipiendis & hono-
randis exercitium hoc sacrum offert & in-
scribit,

Andreas Gadd Respondens.

MEDITATIO TEXTUS.
DOMINICÆ PAL-
M A R U M,

In Sanctis & Summis laudanda TRINITATIS, PATRIS,
FILII & SPIRITUS sancti nomine.

Omnes, alius alij subiiciamini. Humilitatem ani-
mi vobis infixam habete: propterea quod Deus
superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. Hu-
miliamini igitur sub potenti manu Dei, ut vos extollas
cum erit opportunum. 1. Pet. cap. 5, v. 5, 6. In
his verbis Continetur non minus necessaria quam elegans
ad nonitio, dicerca ad omnes in universum, cuiuscunq;
sint conditionis status ac ordinis homines, de humilitate,
virtute, jucunda, utili ac necessaria, qua unus alteri se
gratum ac jucundum reddit in occursu, conversatione,
gestu, sermone, & factis. Hisq; declaratur tanquam
externis requisitus, prodit vero ab internis partibus no-
stris principalioribus corde & animo, quibus eam infixam
habebimus, quo sit devota, constans, & inviabilis.
Additur tandem ratio in recitatis verbis propter quam
studebimus huic virtuti, quod videlicet Deus promittit
humilibus suam gratiam, contra autem superbis mina-
tur pñnam. Concludit tandem hanc suam adno-
nitionem promissione, humilitatem fore nobis maxime
proficiam & fructuosa: Exaltabit enim Deus tales
homines suo tempore i.e. sibi beneplacito: Proinde certo

expedandum hoc tempus, non preserendum. Itaq;
non solum convenit, sed etiam maxime utile, ut dicto
modo omnes & singuli hujus virtutis timus studioissimi.
De quo mox audituri lumen, Apostolum S. Paulum in
Epistola hodierna locuturum.

O Remus autem D E U M, ut hanc EPISTOLAM
ita meditari queamus, ut cedat in nominis di-
vini gloriam, nobis in augmentum & incrementum doctrinae,
& bonorum operum, in spem & fiduciam, & tandem in aet-
ernam beatitudinem. Dicamus igitur: Pater noster, &c.

EPISTOLA Philipen: 2. v. 5. ad 12.

IS enim affectus sit in vobis omnibus, qui fuit & in
Christo Iesu. Qui quum esset in forma Dei, non
rapinam arbitratus est, ut esset aequalis Deo; Sed se-
metipsum inanivit, formam servi sumptu, in similitudi-
ne hominum constitutus. Et figurare repertus ut ho-
mo, humilem præbuit semetipsum, factus obediens usq;
ad mortem, mortem a. crucis. Quapropter & DEUS
illum in sumam extulit sublimitatem, ac donavit illi no-
men, quod est supra omne nomen; Ut in nomine Ie-
su, omne genu se flectat, coelestium ac terrestrium &
inferiorum. Omnisq; lingua confiteatur, quod Do-
minus sit Jesus Christus ad gloriam Dei patris.

ANimi sui affectum laudabilem in Philipensem
declarans horatur eos suo exemplo ad unitatem
spiritus & patientiam in adversis colendam, & quidem
in primo capite, in secundo capite vero obtestatur
eos

eos quantum potest, per nihil prius, nihil charius, humiliare habent. Hanc ipsi est sub eorum nomine omnes, itudose festinam & colendam proponit. Ego plus poteris hanc eum adhortari ob beatum magisq; haec efficiat proponit Christum Jesum Dominum & salvatorem nostrum exemplum, qui quamvis per naturam & essentiam Deus cui omnia subiecta sunt, nihilominus in salutem nostram non deditatus est assumere formam servi in contortum Divinitate sua naturae. In similitudine hominum constitutus & figura repertus ut homo præbuit deniq; sese obedientem Dei patri suo cœlesti usq; ad mortem morte ignominiosissimam atq; acerbissimam videlicet crucis. Adjungit Divus Apostolus tandem fructum hujus profunde humilationis, dicendo; Deum eapropter illum extylisse, in sumnam sublimitatem & donasse illi non men quod est supra omne nomen tamen reverendum ut in nomine ejus v. Iesu omne genu se flectat, cœlestium terrestrium & infernorum quodq; omnis lingua confiteatur quod sit Dominus hic Iesu Christus ad gloriæ Dei patris. Confirmatur hoc textu articulus fidei nostra. Secundum de Christo quod sit filius Dei Domininus noster, quod sit verus Deus & homo, passus, crucifixus, & mortuus &c. Admonemur etiam utriusq; Decalogi tabula, quod Deus sit ante omnia amandus & reverendus, non menq; ejus sanctum habendum, Et proximum nostrum sicut nosmetiplos amandum; Exitamur ad precanum nomen ejus Sanctissimum apud nos sanctificetur.

P A R T E S

1. Pauli admonitio, ad Studium Humilitatis.

2. De studijs Humilitatis fructu.

Atq; h̄e sunt istæ partes, quas hac vice breviter & simili-
citer tractare constituimus: Omnipotens & aeternus
Deus, Pater noster cœl. sūmū dilectissimus, nobis omnibus benedi-
ctus, cunctaq; utiliter & fructuose cedere faciat.

P R I M A P A R S.

In qua meditamur:

I. Admonitionis Apostoli-
ca Universalitatem. Nam insinuat Apostolus his
verbis: Unusquisq; sit ita affectus. Neminem hic A-
postolus excipit, sit Cujuscunq; ordinis, status ac con-
ditionis homo, quasi dicat: Non propositurus sum vo-
bis fabulas artificiose confictas, magnam hominibus la-
scivis adferentes voluptatem, quæ tamen nihil faciunt ad
sci veritatem. Nec rerum mundanarum historias,
non omni carentes utilitate, quarum studio nonnulli
plus justo delectantur; Sed doctrinam vobis omnibus
utiliem & necessariam, quomodo videlicet, decenter vos
geratis erga Deum, supra omnia ipsum colendo; Ei q;
nos totos committendo. Et proximum nostrum nec
gestu, sermone aut opere ullatenus lādamus, sed ei nos
per omnia benevolos præbeamus. Quæ omnia Paulus his
verbis, hunc textum proximè precedentibus compræ-
hendit, dicens hoc fieri, humilitatem animi, quâ alius
alium se præstantiorem agnoscit, sectando. Contentio,
inanisq; gloria exulent, & quisq; cum suis, simul aliorū
bona promovere studeat.

L. C. Admonemur, omnibus sedulo & cum cura
audiendum verbum D. i. & admonitiones salutares inde
desumptas & propositas nulli contemneadas. Et hoc stu-

dium

dium omnibus alijs studijs & negotijs anteponendum.
Debet enim cætera omnia studio & negotia huic uni
subordinari, cum ab hoc uno cætera dirigantur omnia.
Est enim verbum Dei sinceræq; ejus predicatione lucem no-
pedibus nostris, illuminatio mentis nostræ. Hinc ga-
visus est Regius Psalterus passionem in suis Psalmis, quod fas-
cultas ipsi erat venire in atrium Domini Dei, magnusq;
ipsi animus erat sacris interessu. Psal. 27. Psal. 84. Psal.

122.

II. Modum fadendi humili-

litatem. Modus hic continet quoddam exemplum,
de quo ita in textu: 'Unusquisq; sit ita affectus quemad-
modum Christus Jesus'. Qui nobis proponitur, non
nudis oculis intuendus, atq; sic pro obiectamento oculo-
rum, prout delineationes rerum pulchrarum & dele-
tabiliū præclarorum virorum imagines proponuntur.
Nec ut delectamentum aurium quò aures solum affici-
antur fayitate, quod genus obiectamenti est momenta-
neum. Sed propter imitationem, ut studeamus eum
quoad fieri potest imitari, juxta illud; omnis Christi.
Quo erit nostra institutio.

Modus vivendi optimus ita vivere, ut vita
nostra sit alijs ad exemplum imitationis, quod & nobis
redit in commodum, & decus & proximo in obiectame-
num & emolumentum. Ad quod Christus ipse nos admo-
net, luceat lux vestra coram hominibus ut videant vestra
bona opera, glorificantq; patrem vestrum qui est in co-
lis. Matth. 5. v. 16. Estote tales, ut nemo de vobis queri
possit, sinceræq; filij Dei, irreprehensibiles in medio na-
tionis pravae ac tortuosa, inter quos lucete tanquam
luminaria in mundo Philip. 2. v. 15.

III. Christi in exemplum nobis

propositi excellentiam. De qua textus: qui cum esset in forma Dei, hoc est, qui cum Deo patre ejusdem essentia & natura est, qui est imago Dei inconspicui, primogenitus universae Creaturæ, quod per illum creata sunt omnia; quæ in cælis sunt & quæ in terra, visibilia & invisibilia, sive Throni, sive Dominationes, sive principatus, sive potestates: omnia per illum & propter illum creata sunt, & ipse est ante omnia, & omnia per illum consistunt, & ille est caput corporis Ecclesie, ut sic in omnibus ipse primas tenens, in illo complacitum est patri universali plenitudinem inhabitare & per eum reconciliare cuncta libi, coll. u. 15. 16. 17. 18. 19.

L. C. Ex hoc confirmamur in articulo fidei nostræ, quo credimus Christum Jesum filium Dei, esse verum Deum; ejusdem naturæ, essentiae, potentia, cum Deo patre! Credendum itaq; firmiter hoc, ut credentes etiam habeamus in nomine eius Joh. 20. v. 31. Est nobis factus sapientia a Deo, justitia & sanctificatio & redemptio, ut quemadmodum scriptum est: qui gloriatur in Domino glossetur rictor, v. v. 31. Iere. 9. v. 14. 1. cor. 10. v. 27. Omnia igitur nobis Christus; omnia habemus! Unius habemus. Habetus eum si fide eum recipimus Joh. 3. 12. si fidem non habemus in eum, Christiani non sumus, quoque Augustinus. Habetus autem fidem si ex verbo cognoscimus, Ioh. 3. v. 3. fides non in conjectando vel opinando habetur in corde, in quo est, sed certa scientia acclamante conscientia, & fiducia fulget.

IV. Humiliationis Christi mo-

dum

dum.. Hunc indicat Apostolus his verbis: Qui cum
esset in forma Dei non rapinā arbitrates se esse à qualem
Deo, sed se à eipsum exinanivit formā servi assumpta
in similitudine hominum constitutus & figura repertus
ut homo, hunc i' em præbuit s' em eti plū, factus obediens
usq; ad mortem, mortem autem crucis". Quasi dicat,
quamvis Deo patri coequalis, quamvis eadem erat ex-
cellētiā sublimitate, nō erat ip̄i hoc impedimento pro-
ut hujus mundi filijs hoc obstaculo & rem oīe in officijs
præstandis charitatis & mutui amoris. Quod ex respon-
sione Cainitica patet, observabo ego fratrem meum.
Et quod deplorandum ad oppressionem vertunt etiam &
qualitatem ut fratres Josephi. Sed Christo hæc excel-
lētiā in facilitatem & promptitudinem cessit, erat inde
promptior in opitulando. Profunda hæc est exinanitio,
de cuius profunditate multa in historia passionis extant.
Nunc ductum hujus textus secuti attendamus quomodo
hic describitur hujus humiliatio. Qui est Deus omniū
Dominus, formā servi hoc est hominum, suorum ser-
rum natura assumptā, & quidem integrā, constante ani-
ma & corpore (si enim servus quis erit, requiritur inte-
gritas & perfectio si rite fungatur suo officio) in simili-
tudine hominum constitutus, & figura repertus ut homo
i. e. in conversatione inter homines, gessit se affectibus
gestibus & totius vita actionibus non quasi esset alius
ultra reliquorum sortem exemptus, sed ut filius hominis
h. e. velut alius quispiam ex medio hominum numero,
excepto in peccato. Hic in qua Deus, Dñus qui est mortis
i. e. habens imperium in morte, hic morti subditur & qui-
dē morti ignominiosissime videlicet crucis. Etsi enim
potuisset in assumpta natura statim à nativitate ostendere
lucentem, Divinam Majestatem & gloriam, sicut

B

fecit

fecit in transfiguratione, ita ut nullis infirmitatibus sub-
iectus esset; Tamen exinanivit sese ita ipse, hoc est vor-
lentè & libenter, ut non modo non designatus sit
substantiam nostræ naturæ, verum etiam in illa, voluit
infirmitatibus, quibus nostra natura propter pec-
catū prætitur, similis esse reliquis hominibus: Paſſus igitur
est, crucifixus, mortuus, & sepultus, informa servi requies-
cente verbo i.e. non exerceente suas vires in illa assumpta
natura, tempore exinanitionis: Et tamen Deus λόγος,
& Dominus gloria crucifixus est, & sanguinem pro no-
bis effudit. Et sicut sanguis est filius Dei ita filius Dei,
Dominus gloria paſſus est; Non igitur eaducis rebus ut,
pote auro & argento, sed sanguine filij Dei sum redempti.

L. C. 1. Hinc resultat doctrina valde ampla, u-
tilis, necessaria omnibus, de recto usu bonorum à Deo
concessorū. Posuit te Deus in celso loco ratiōē sternatis,
est hoc pro dono Dei eximio agnoscendum, cum gratia:
rū actione celebrandum, quod fieri non solum verbis, sic
essent gratia nostræ Jejunz & Deo ingratæ; Sed re ipsa,
alijs inferiori loco natis favendo, eosq; promovendo. Et
sic cæteris bonis omnibus utendum, ut omnia cedant in
gloriam Dei, proximi nostri utilitatem, juxta illud, sit
modestia vestra nota omnibus hominibus Philip.

4. V. 3.

L. C. 2. Admonemur de immenso Dei erga
nos amore, misericordia ejus infinita. Magnitudo ho-
rum, inclarescit dū perpendimus; 1. quis amavit, Deus o-
mnipotens, Dominus Dominantium: 2. Quos amavit,
nos miseros homines causatos iphius iram & mala que-
vis, mortem æternam 3. Quomodo, mittendo filium su-
um unigenitum, fecit eū humiliari i.e. in assumptâ huma-

nâ natura perferrere omnes nostras miseras, sustinere
mortem ignominiosissimam, crucis scilicet, non ex cō-
modo proprio vel merito nostro, sed in nostrâ salutem
nobis & omnibus hominibus, ut bonum summum ac-
quiret, t ex misericordia meta vitam æternam. Nihil-
quæ inde premij requiritur nobis, nisi quod etiam cedit
ad eandem nostram salutem, ut ei vivamus inq, eum cre-
damus. ò summe infelicem! à quo hoc negligi-
tur..

L. C. 3. Admonemur etiam, eam esse sincerae charita-
tis & verae humanitatis naturam, ut optemus in nobis in vis-
cere quæ bona sunt, & ea pro viribus studeamus unus alteri
præstare: Idq; non nostra causa, sed illius quem di-
ligimus. Hanc naturam amoris Dei in nobis esse optes-
mus. Nos autem unus alterum ex debito amat, quo-
niam Deus, qui impensè nos amat, hoc mandat, ne-
cessario itaq; alter alterum hic amat, alter alterum sua
animi humilitate in bonum præducet. Dona nulla tam
eximia, quæ non vitientur coram Deo, si absit charitas,
& huic conjuncta animi humilitas, quod videre est i.
Cor. 13. v. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, &c.

SECU NDA PAR S.

Atq; sic audivimus in prima parte admonitionem
ad studium humilitatis, ab exemplo Christi propo-
sitam. Jam bujus studij fructum visuri.

In quâ meditamur:

I. Generalem Apostoli locu-
tionem de fructu humilitatis Christi. Sic enim loqui-
tur

tur Apostolus: Eapropter exaltatus in summam sublimitatem. Hic intelligemus, Paulum loqui quidem de Christo filio, constante duabus naturis Divina & humana, exaltatum tamen eum esse secundem eam naturam quæ exaltari possit, vidz. humanam, quæ ut sola humiliari i.e. pati, crucifigi & mori potuit, ita etiam sola exaltari potest: Et sciamus etiam hanc exaltationem Christi in ipso λόγῳ propter arctissimam inseparabilemq; duarum naturarum unionem factam esse ad summam sublimitatem super omnes creaturas, super omnes cælos, super omnia loca locorum, ad æternam & increatam æterni patris dextrā i.e. gloriā Dei patris, in qua Christ⁹ etiam respectu suæ humanæ naturæ jam eminet supra omnes creaturas & omnia sibi habet præsentia & subiecta in conspectu & oculis suis, & potest facere quicquid vult, idq; ad gloriam Dei patris⁹.

L. C. I. Quicunq; cogitant magnam fabricam celstam honoris exstruere, prius de hujus fundamento cogitant. Fundamentum veræ Celsitudinis, piam humilitatem seu humiliationem esse, prælens textus clare ostendit: Eapropter dicit Paulus in textu, extulit ipsum, antegressa sim licet haec humilitate, in tantam sublimitatem, ut tantum nomen obtineat Jesus Christus, quod inter omnia nomina nostra sumnum & maximum est. Sub potenti manu Dei utiq; si piè te humiliaveris, ille te exaltabit suo tempore, I. pet. s. v. 6. Sicut enim umbra corpus, sic honor virtute in suapte sponte non expeditus sequitur. quemadmodum enim qui umbram suam capere vult, in terram se prosternat necesse habet; Ita & qui verum honorem adipisci evipit, humiliare se ipsum est poterit. In tempore suo exaltabitur si Deus velit, & quomodo velit, & quando velit. Ille enim mirabiliter novit exalta-

re lignum humile Ezech. 17. v. 24. Et de stercore erigere
pauperem Psal. 113. v. 7. Si velitis, si nolit nihilominus hu-
militate tua excelsior es omnibus. Qui jacet in terra,
non habet unde cadat, illius nihil de statu suo movere
potest in pejorem silicet. Humiliemur igitur sub matu
potenti Dei 1 pet. 4. v. 10. Qui se humiliat exaltabitur
Matth. 23. v. 12.

L. C. 2. Deus pater filio suo Iesu Christo, ut homini-
ni, dedit immensam Majestatem & potestatem in cœ-
lo, terra, & inferno: Ut omnes creature ipsius potesta-
tis sint subjectæ: Ut angeli atque homines ipsum colant,
Diaboli vero, etiam ipso contremiscant: Et omnes confi-
teri necesse habeant, quod Jesus Christus sit Dominus
cœli, Terra, Hæc a. ipsius Divina Majestas nibilde-
trabit Majestati Patris: Sed potius in ipsius gloriam
cedit. Qui enim honorat filium, & patrem honorat.

Quemadmodum contra, si patrem non honorat, qui
non honorat filium Job. 5. Si autem talem potestatem ac-
cepit Christus, ut filius hominis, quomodo (etiam secun-
dum humanam nataram) erit omnipotens? Quod
autem ad genu flexionem attinet, Paulus per eam Chri-
sti Dominium describere voluit. Interim tamen pia
est civilitas, & homine Christiano digna, quod ad men-
tionem Domini Jesu genua flectimus, & caput aperi-
mus, non quod hac ceremonia sit singularis cultus divi-
nus: Sed quod sit testimonium nostræ erga Christum
servat rem reverentiae. Hodie autem plerique Cin-
gulant, audito nomine sui principis, caput aperiunt, &

genus flectunt: Audito vero nomine Iesu; stant (te-
tis capitibus, immoti tanquam stipites. Cujusmo-
di autem animum erga Christum tales gerant, olim e-
rventus declarabit. Ceterum, quod adhuc quidem po-
puli Christum non dum agnoscent aut colunt, hoc ipius
Majestati Divinae nihil derogat. Nisi enim resipue-
rint, aeterno suo malo sentient, se aeternum Dei filium,
Deum verum, & Dominum gloriae contemnisse. Si-
c ut autem humilitas Christi fuit quasi gradus ad ple-
nam ipsius Majestatem: ita & nobis vera humilitas
qua i alijs nos subjicimus, ad maiorem cælestem gloriam
cedet.

II. Specialam demonstratio-

nem fructus humilitatis Christi. Dicitur in textu. quod
donatum sit ipsi nomen, cuius excellentia tanta est ut sit
supra omne nomen, cuique tanta reverentia debetur ut ad
idem nomen, videlicet Iesu, omnes genu se flectat cæles-
tium terrestrialium & infernorum.

L. C. Admonemur merito hic de Secundo prece-
pto Decalogi: Nomen Dei Sanctum habendum, fugien-
dum ejus abusum, non enim habebit insolentem nominis
sui Divini propharatorem. Per me juravi prodisti ex
ore meo justè verbum, quod non revocabitur, mihi in
curvatum iri omne genu Esa. 45, v. 23. De recto vero
hujus nominis usu videatur meditatio Sancti Evangelij
quod proponitur in testo circumcisionis Christi, in par-
te Secunda Memb. 2. L. C. 2.

III. Adhuc specialiorem, A- posto-

postoli definitionem fructus humilitatis Christi. Viz.
quod Laus & confessio tribuenda sit ei, ob hanc suam
profundam humiliationem. De qua Textus, Omnis
Lingua confiteatur quod Jesus Christus sit Dominus ad
gloriam Vei patris. Hanc laudem & confessionem
Christus ipse approbat & vult, ubi dicit vocati me Magi-
strum & Dominum & benedicitis, sum etenim, Joh. 13.
v. 13. Si confessus fueris ore tuo Dominum Jesum &
credideris in corde tuo, quod Deus illum excutaverit a
mortuis, salvus es. Corde enim creditur ad iustitiam
ore autem confessio fit ad salutem.

L. C. Omnes tenemur exhibere Christo laudem
& gloriam, eripuit enim nos a potestate reprobatorum hac
sua alta humilatione & transfert ad regnum coeleste &
eternum post hanc vitam, ubi participes reddemur a
ternae coelestis gloriae. Id quod Apostolus pluribus ce-
lebrat Eph. 1. v. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14.

Clementissime Domine Iesu Christe, qui iussisti ut discamus a te
veram humilitatem, & exemplum dedisti perfectissima hu-
militatis tuae exinanitione, dum voluntatione non solum homo fieri sed
etiam mortem subire & quidem Contumeliosissimum mortis ge-
nus, & hoc voluisti propter nostram salutem, te rogamus supplices,
ut Sicut nobis mittas qui semper suggesterat nobis tuam doctrinam
de humilitate & tuum exemplum, & in hac recordatione tua hu-
militati simul recordemur quod per hanc humilitatem, nostram
salutem perficeris. Qui vivus & regnas cum Deo Patre & S. Ioh.
Santo in sempiterna secula. Amen.

Quæstiones.

Quid hic loci per terminum xij*us* intelligitur? R.
Cens-

Generatim hāc voce, Apostolus complecti ut univer-
sam, $\chi\acute{e}sā$ i.e. habitudinem hominis, & respectu Dei &
respectu huminū, & quicquid homini tūm ratione
Dei tūm ratione hominī in ēst, id Christo ad fuisse dicit.
Respectu Dei, Christus $\chi\acute{i}ua$ humanum in eo ostendit
quod oīas, quod verbum Dei dicit, docet, quod patrem
glorificat: Respectu Angelorum quod eorum ministere
& consolatione utitur. Respectu Diabolī quod ab
eo se tentari patitur. Respectu hominū, $\chi\acute{i}ua$ hu-
manum in eo omnibus gestibus erga homines patescit,
quod parentes, & magistratum colit & superiores agno-
scit, quorum erat Dominus, quod amicis & inimicis be-
nefacit, quod homicium colloquio, convictu & conver-
satione delectatur, quod infantibus se benignum patre,
adultis amicum, præstat. Respectu deniq; omnium
creaturarū, que in hominis usum sunt conditæ huma-
num $\chi\acute{i}ua$ gerit, quod cibo & potu utitur ad corpus sus-
tendum; quod vigilat, dormit, ingreditur, sicut, se-
det, esurit, sitit, alget, sudat, desatigatur, laborat, vesti-
bus induitur, domo se adversus tempestatum injuriam
munit & que sent hujus genitris'.

2. Quid est esse in forma Dei? Resp. In forma Dei esse, est
se se ut Deum opere externo erga creaturas potenter os-
tentare, descendendo, loquendo, faciendo, operando, quod
Dei proprium est, quodq; Deum decet. Atc; ita Chri-
stus erat in forma Dei, quando operibus divisis se ve-
ram Deum esse eorum mundo declaravit, & miracula
superunda edidit propria potestat, que solus Deus edere
potest. Haec proinde una pars Majestatis est Jesu Christi
quod potentiam habebat divinis operibus & miraculis
sele potentissime ut Deum declarandi &
demonstrandi

